

Armata nostra!

По случай великата побъда при Тутраканъ.

Юнаци чутовни на кражба и плячка,
Горди прѣдъ дяца, пилци и говеда,
Свикнали да славятъ надъ баби побъда —
Дочакахте лъвътъ и лъвътъ ви смачка !

Хиени за мърша въ нощта изгладнѣли,
Съ сърдца треперливи и зжби геройски,
Робове безгласни подъ бича чокойски —
Днесъ бѣгате въ ужасъ отъ страхъ пощурели.

Вие тръпнете въ ужасъ прѣдъ юмрука наши,
Прѣдъ меча ни кървавъ прѣдъ вази испрѣченъ.
Слѣдъ море отъ подлость — море отъ срамъ
вѣченъ

Бѣгътъ ви позоренъ небето запраши !

Знайте ли що значи наший ударъ страшенъ ?
Той е духъ, идея и мжстъ накипяла,
Той е провидѣнъе, той е божа хала,
Налетѣла грозно надъ влѣхва исплашенъ.

Юнаци чутовни на кражба и плячка,
Герои прѣдъ дяца, пилци и говеда,
Свикнали да свалятъ надъ баби побъда —
Дочакахте лъвътъ и лъвътъ ви смачка !

7 септември 1916 год.

И. Вазовъ.